

РЕШЕНИЕ

№ 7931

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8648** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 05.07.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 13504/ 2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 30002/ 19.06.2012 г., издадено от началник АНД отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на А. Е. Б. на основание чл.183, ал. 4, т. 7, пред. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и е отразено, че на основание чл.3, ал.1, чл.4, ал.1, т.23 от Наредба № ІЗ-1959/27.12.2007г. се отнемат 8 контролни точки с влизане в сила на наказателното постановление.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено и вместо него, НП - потвърдено. Наведеното касационно основание следва да се квалифицира като нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Заявено е несъгласие с извода на въззивния съд за противоречия между свидетелските показания на служителите на СДВР и се настоява, че материалният закон е приложен правилно от издателя на НП при квалифициране на нарушението и определяне на наказанието.

В съдебно заседание пред АССГ касаторът не се представлява.

Ответникът не се явява. Постъпило е писмено становище от неговия пълномощник, в което са изложени обстоятелства, мотивиращи искането решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

К. контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Фактическата обстановка, след обстоен и задълбочен анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Ш. и Б. – свидетели по установяване на нарушението и св. К., очевидец на нарушението и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Спрямо Б. с АУАН е повдигнато административно-наказателно обвинение за това, че на 05.06.2012 г., около 08.50 часа, в [населено място] управлява лек автомобил „Опел” с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от[жк], към [улица]. При извършена проверка от служителите на СДВР – отдел „ПП” установили, че Б. управлява ППС, без да е поставен обезопасителен колан.

Разпоредбата на чл. 137а ЗДвП предписва, че водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителни колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Следователно от обективна страна следва да е установено движение на МПС от категорията на изброените, оборудване на превозното средство с обезопасителен колан и неизползване на такъв по време на движение от водач или пътник. Така очертаните материалноправни характеристики на нарушението му обуславят неговото установяване преди всичко със свидетелски показания. Предложеният от СРС анализ на двете групи противоречиви данни, споделени при разпита на двамата полицейски служители от една страна, а от друга св. К., намирал се непосредствено до водача към момента на констатиране на нарушението, съответства в пълна степен на логическите и опитните правила и се възприема от състава на АССГ. С. анализ на липсата на служебна, роднинска обвързаност между ответника и св. К., бивш колега на Б., възпроизвеждането на данните от АУАН от полицейските служители, с чието съдържание по думите им са се запознали преди

началото на заседанието, в което са разпитани, липсата на спомен относно обстоятелството сам ли е бил в автомобила санкционираният водач, неотразяването на това обстоятелство в АУАН в разрез с установената практика, разколебават обвинителната теза. Като е достигнал до този извод, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.07.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 13504/ 2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: